

Arrest

nr. 298 831 van 18 december 2023

in de zaken RvV X / XI, RvV X / XI, RvV X / XI en RvV X / XI

In zake: 1. X

2. X

3. X

4. X

Wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X, X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn en wettelijk vertegenwoordigd worden door hun ouders X en X, op 7 april 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 7 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

De verzoekende partijen zijn elkaars broers en zussen. Uit de stukken in het administratief dossier blijkt dat de elementen waarop zij, hun moeder en hun advocaat zich in het kader van hun respectieve verzoeken om internationale bescherming in eigen naam beroepen *grosso modo* dezelfde zijn en dat de bestreden beslissingen in essentie op dezelfde motieven gebaseerd zijn. In de vier verzoekschriften wordt eenzelfde middel ontwikkeld, met dien verstande dat in de verzoekschriften van de tweede en vierde verzoekende partij bijkomend verwezen wordt naar een vrees voor verkrachting en vrouwelijke genitale

verminking. Gelet op het voorgaande moeten de vier voorliggende zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

2. Over de gegevens van de zaken

2.1. De verzoekende partijen, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 4 september 2020 als minderjarigen begeleid door hun ouders België binnen zonder enig identiteitsdocument. De ouders van de verzoekende partijen verzoeken op 14 september 2020 om internationale bescherming. De verzoeken om internationale bescherming van de ouders van de verzoekende partijen worden op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in naam van hun kinderen als begeleide minderjarigen ingediend. Op 26 november 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van beide ouders tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer 270 171 van 21 maart 2022 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan beide ouders.

2.2. Op 6 april 2022 verzoeken de verzoekende partijen in eigen naam om internationale bescherming. Op 23 maart 2023 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) ten aanzien van elk van hen een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan de ouders van de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die in hoofde van de eerste verzoekende partij (hierna: eerste verzoeker) wordt genomen, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je moeder verklaart dat je een Iraaks staatsburger bent en geboren bent op 19 oktober 2015 in Dohuk. Je bent van Koerdische origine en woonde steeds in Dohuk.

Op 31 augustus 2017 vertrok je vader M(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) uit Irak. Op 15 september 2017 vervoegden jij, je moeder K(...) M(...) J(...) (CG (...); O.V. (...)), je broer M(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) en je zussen H(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) en H(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) je vader in Turkije. Op 24 oktober 2017 dienden je ouders een verzoek tot internationale bescherming in bij de Griekse asielautoriteiten. Hun verzoek werd echter geweigerd. Na twee jaar in Griekenland te hebben verbleven, reisden jullie door naar België. Je ouders dienden een verzoek tot internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische asielautoriteiten op 14 september 2019. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je moeder ook in naam van jou, je zussen en je broer als vergezellende minderjarigen ingediend.

Op 26 november 2021 nam het CGVS inzake het asielverzoek van je ouders een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ze tekenden tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 21 maart 2022 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS.

Op 6 april 2022 dienden jij, je zussen en broer een verzoek in eigen naam in. Tijdens je persoonlijk onderhoud verklaart je moeder dat de problemen waarom zij het land verlieten nog steeds actueel zijn. Ze beweert via de neef van je vader vernomen te hebben dat F(...), de man met wie je ouders problemen hadden, je zus zou opeisen. Je moeder verklaart tevens dat jij zelf in Irak geen problemen ondervond. Je bent al drie jaar in België, spreekt minder goed Koerdisch en weet niets meer van Irak. Jullie zijn graag in België en gaan hier graag naar school. Je advocaat voegt er nog aan toe dat Koerden in Irak als tweederangsburgers zouden worden vervolgd en gediscrimineerd. Bij fysieke bedreigingen zouden jullie hierdoor niet beschermd worden door de Iraakse overheid. Hij wijst er tevens op dat je zussen in Irak niet naar school geweest zijn en jij slechts een of twee jaar. Bovendien haalt hij aan dat als je ouders zouden sterven, jullie wezen zouden worden.

Er werden door jouw advocaat enkele Youtube links in verband met de algemene situatie in Dohuk doorgemailed.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit de verklaringen van je moeder K(...) M(...) J(...) (CG (...); O.V. (...)) op het Commissariaat-generaal dat jullie verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden die zij en je vader vader M(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) aanhaalden ter staving van hun verzoeken, namelijk de problemen met F(...) (CGVS (...) p.4). Je ouders zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat ze een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen. Bij arrest van 21 maart 2022 stelde de RvV vast dat aan het asielrelaas van je ouders geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Met betrekking tot de verklaringen die je moeder aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat je ouders in het kader van hun verzoek om internationale bescherming hebben uiteengezet, namelijk dat de problemen met F(...) nog actueel zouden zijn aangezien ze vernamen dat hij je zus zou opeisen bij terugkeer naar Irak, dient erop te worden gewezen dat het CGVS het verzoek van je ouders afgewezen heeft wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. De verklaringen die je moeder naar aanleiding van jullie verzoek om internationale bescherming aanhaalt liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid in het relaas van je ouders op te heffen (CGVS p.4).

In ieder geval heb je zelf geen problemen ondervonden in Irak (CGVS p.4). Dit wijst allerminst op een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer.

De bewering van je advocaat dat Koerden als tweederangsburgers zouden worden vervolgd en gediscrimineerd en niet zouden worden beschermd door de Iraakse overheid overtuigt in casu evenmin. Jullie hebben immers steeds in Dohuk, Iraaks Koerdistan gewoond, waar de Koerden de absolute meerderheid vormen. Het feit dat je broer maar een of twee jaar naar school ging en jij en je zus helemaal niet, ligt niet aan discriminatie omwille van jullie etnie. Jullie waren gewoon nog zeer jong toen jullie Irak verlieten en jij en je zus hadden zelfs nog niet de schoolplichtige leeftijd bereikt. Dat jullie wees zouden worden als je ouders zouden sterven is een puur hypothetische bewering. Zoals reeds eerder vermeld, wordt geen geloof gehecht aan de problemen van je ouders (CGVS p.4-5, CGVS (...) p.5, 7, CGVS (...) p.4-5).

Dat jij al jaren in België woont, niets meer weet van Irak en minder goed Koerdisch zou kunnen, heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS p.5). Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Er dient voorts te worden gewezen op het feit dat je ouders zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indienden nadat hun weigeringsbeslissing definitief werd (CGVS p.5). Nochtans komen de motieven die tijdens jouw verzoek worden aangehaald deels overeen met hetgeen zij tijdens hun verzoek aanhaalden. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook je ouders zelf terug een verzoek om internationale bescherming zouden indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen ondermijnt dan ook nogmaals de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat jouw ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een

persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen gebruiken ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen met betrekking tot je herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Dohuk te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg

van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Dohuk in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat je bij een terugkeer naar de provincie Dohuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van je leven of persoon.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De voorgelegde documenten, namelijk de links naar de Youtube fragmenten in verband met de huidige situatie in Dohuk, wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Ze hebben geen betrekking op jullie persoonlijk (CGVS (...) p.6). Een loutere verwijzing naar de huidige algemene situatie in jouw regio is onvoldoende om gewag te maken van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging overeenkomstig de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jullie hierdoor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zouden lopen.

De verzoeken van je broer en zussen worden tevens niet ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De tweede bestreden beslissing, die in hoofde van de tweede verzoekende partij (hierna: eerste verzoekster) wordt genomen, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Je verklaart dat je een Iraaks staatsburger bent en geboren bent op 11 maart 2011 in Dohuk, waar je steeds gewoond hebt. Je bent van Koerdische origine.

Op 31 augustus 2017 vertrok je vader M(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) uit Irak. Op 15 september 2017 vervoegden jij, je moeder K(...) M(...) J(...) (CG (...); O.V. (...)), je zus H(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) en je broers M(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) en O(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) je vader in Turkije. Op 24 oktober 2017 dienden je ouders een verzoek tot internationale bescherming in bij de Griekse asielautoriteiten. Hun verzoek werd echter geweigerd. Na twee jaar in Griekenland te hebben verbleven, reisden jullie door naar België.

Je ouders dienden een verzoek tot internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische asielautoriteiten op 14 september 2019. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je moeder ook in naam van jou, je zus en je broers als vergezellende minderjarigen ingediend.

Op 26 november 2021 nam het CGVS inzake het asielverzoek van je ouders een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ze tekenden tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 21 maart 2022 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS.

Op 6 april 2022 dienden jij, je zus en broers een verzoek in eigen naam in. Tijdens je persoonlijk onderhoud verklaar je dat je in België wil blijven. Je vindt het hier leuk. In Irak ken je niemand en heb je geen vrienden. Je weet niet welke problemen je ouders hadden in Irak. Zelf heb je geen problemen ondervonden in Irak. Aangezien je er nooit naar school ging, kun je niet schrijven of lezen in de plaatselijke taal. Tijdens het persoonlijk onderhoud van je broer O(...) verklaart je moeder dat de problemen waarom zij het land verlieten nog steeds actueel zijn. Ze beweert via de neef van je vader vernomen te hebben dat F(...), de man met wie je ouders problemen hadden, je zou opeisen. Je advocaat voegt er nog aan toe dat Koerden in Irak als tweederangsburgers zouden worden vervolgd en gediscrimineerd. Bij fysieke bedreigingen zouden jullie hierdoor niet beschermd worden door de Iraakse overheid. Hij wijst er tevens op dat jij en je zus in Irak niet naar school geweest zijn en je broer slechts een of twee jaar. Bovendien haalt hij aan dat als je ouders zouden sterven, jullie wezen zouden worden.

Er werden door jouw advocaat enkele YouTube-links in verband met de algemene situatie in Dohuk doorgemailed.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit de verklaringen van je moeder K(...) M(...) J(...) (CG (...); O.V. (...)) op het Commissariaat-generaal dat jullie verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden die zij en je vader vader M(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) aanhaalden ter staving van hun verzoeken, namelijk de problemen met F(...) (CGVS (...) p.4). Je ouders zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat ze een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen. Bij arrest van 21 maart 2022 stelde de RvV vast dat aan het asielrelaas van je ouders geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Met betrekking tot de verklaringen die je moeder aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat je ouders in het kader van hun verzoek om internationale bescherming hebben uiteengezet, namelijk dat de problemen met F(...) nog actueel zouden zijn aangezien ze vernamen dat hij je zou opeisen bij terugkeer naar Irak, dient erop te worden gewezen dat het CGVS het verzoek van je ouders afgewezen heeft wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. De verklaringen die je moeder naar aanleiding van jullie verzoek om internationale bescherming aanhaalt liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid in het relaas van je ouders op te heffen (CGVS (...) p.4).

Zelf ben je zelfs niet op de hoogte van de problemen die je ouders ertoe brachten Irak te verlaten. In ieder geval heb je zelf geen problemen ondervonden in Irak (CGVS p.5). Dit wijst allerminst op een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer.

De bewering van je advocaat dat Koerden als tweederangsburgers zouden worden vervolgd en gediscrimineerd en niet zouden worden beschermd door de Iraakse overheid overtuigt in casu evenmin. Jullie hebben immers steeds in Dohuk, Iraaks Koerdistan gewoond, waar de Koerden de absolute meerderheid vormen. Het feit dat je broer maar een of twee jaar naar school ging en jij en je zus helemaal niet, ligt niet aan discriminatie omwille van jullie etnie. Jullie waren gewoon nog zeer jong toen jullie Irak verlieten en jij en je zus hadden zelfs nog niet de schoolplichtige leeftijd bereikt. Dat jullie wees zouden worden als je ouders zouden sterven is een puur hypothetische bewering. Zoals reeds eerder vermeld, wordt geen geloof gehecht aan de problemen van je ouders (CGVS p.4-5; CGVS (...) p.5, 7; CGVS (...) p.4-5). Dat jij graag in België wil blijven omdat je hier vrienden hebt, in Irak niemand kent en niet in het Koerdisch kunt lezen of schrijven, heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS p.2-3, 5). Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Er dient voorts te worden gewezen op het feit dat je ouders zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indienden nadat hun weigeringsbeslissing definitief werd (CGVS (...) p.5). Nochtans komen de motieven die tijdens jouw verzoek worden aangehaald deels overeen met hetgeen zij tijdens hun verzoek aanhaalden. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook je ouders zelf terug een verzoek om internationale bescherming zouden

indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen ondermijnt dan ook nogmaals de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat jouw ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen gebruiken ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen met betrekking tot je herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Dohuk te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of

<https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote

winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Dohuk in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat je bij een terugkeer naar de provincie Dohuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van je leven of persoon.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De voorgelegde documenten, namelijk de links naar de Youtube fragmenten in verband met de huidige situatie in Dohuk, wijzen niets aan bovenstaande appreciatie. Ze hebben geen betrekking op jullie persoonlijk (CGVS (...) p.6). Een loutere verwijzing naar de huidige algemene situatie in jouw regio is onvoldoende om gewag te maken van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging overeenkomstig de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jullie hierdoor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zouden lopen.

De verzoeken van je broers en zus worden tevens niet ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De derde bestreden beslissing, die in hoofde van de derde verzoekende partij (hierna: tweede verzoeker) wordt genomen, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Je verklaart dat je een Iraaks staatsburger bent en geboren bent op 11 januari 2008 in Dohuk, waar je steeds gewoond hebt. Je bent van Koerdische origine. Je ging in Irak gedurende een of twee jaar naar school.

Op 31 augustus 2017 vertrok je vader M(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) uit Irak. Op 15 september 2017 vervoegden jij, je moeder K(...) M(...) J(...) (CG (...); O.V. (...)), je broer O(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) en je zussen H(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) en H(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) je vader in Turkije. Op 24 oktober 2017 dienden je ouders een verzoek tot internationale bescherming in bij de Griekse asielautoriteiten. Hun verzoek werd echter geweigerd. Na twee jaar in Griekenland te hebben verbleven, reisden jullie door naar België.

Je ouders dienden een verzoek tot internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische asielautoriteiten op 14 september 2019. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je moeder ook in naam van jou, je zussen en je broer als vergezellende minderjarigen ingediend.

Op 26 november 2021 nam het CGVS inzake het asielverzoek van je ouders een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ze tekenden tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 21 maart 2022 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS.

Op 6 april 2022 dienden jij, je zussen en broer een verzoek in eigen naam in. Tijdens je persoonlijk onderhoud verklaar je dat je in België wil blijven. Hier voel je je goed. In Irak ken je niemand en heb je geen vrienden. Je weet dat je ouders problemen hadden in Irak, maar weet niet dewelke. Zelf heb je geen problemen ondervonden in Irak. Tijdens het persoonlijk onderhoud van je broer O(...) verklaart je moeder dat de problemen waarom zij het land verlieten nog steeds actueel zijn. Ze beweert via de neef van je vader vernomen te hebben dat F(...), de man met wie je ouders problemen hadden, je zus zou opeisen. Je advocaat voegt er nog aan toe dat Koerden in Irak als tweederangsburgers zouden worden vervolgd en gediscrimineerd. Bij fysieke bedreigingen zouden jullie hierdoor niet beschermd worden door de

Iraakse overheid. Hij wijst er tevens op dat je zussen in Irak niet naar school geweest zijn en jij slechts een of twee jaar. Bovendien haalt hij aan dat jullie wezen zouden worden als je ouders zouden sterven. Er werden door jouw advocaat enkele YouTube-links in verband met de algemene situatie in Dohuk doorgemaild.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit de verklaringen van jou en je moeder K(...) M(...) J(...) (CG (...); O.V. (...)) op het Commissariaat-generaal dat jullie verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden die zij en je vader M(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) aanhaalden ter staving van hun verzoeken, namelijk de problemen met F(...) (CGVS p.6, CGVS (...) p.4). Je ouders zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat ze een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen. Bij arrest van 21 maart 2022 stelde de RvV vast dat aan het asielrelaas van je ouders geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Met betrekking tot de verklaringen die je moeder aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat je ouders in het kader van hun verzoek om internationale bescherming hebben uiteengezet, namelijk dat de problemen met F(...) nog actueel zouden zijn aangezien ze vernamen dat hij je zus zou opeisen bij terugkeer naar Irak, dient erop te worden gewezen dat het CGVS het verzoek van je ouders afgewezen heeft wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. De verklaringen die je moeder naar aanleiding van jullie verzoek om internationale bescherming aanhaalt liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid in het relaas van je ouders op te heffen (CGVS (...) p.4).

Zelf ben je zelfs niet op de hoogte van de problemen die je ouders ertoe brachten Irak te verlaten. In ieder geval heb je zelf geen problemen ondervonden in Irak (CGVS p.6). Dit wijst allerminst op een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer.

De bewering van je advocaat dat Koerden als tweederangsburgers zouden worden vervolgd en gediscrimineerd en niet zouden worden beschermd door de Iraakse overheid overtuigt in casu evenmin. Jullie hebben immers steeds in Dohuk, Iraaks Koerdistan, gewoond, waar de Koerden de absolute meerderheid vormen. Het feit dat jij zelf maar een of twee jaar naar school ging en je zussen helemaal niet, ligt niet aan discriminatie omwille van jullie etnie. Jullie waren gewoon nog zeer jong toen jullie Irak verlieten en je zussen hadden zelfs nog niet de schoolplichtige leeftijd bereikt. Dat jullie wees zouden worden als je ouders zouden sterven is een puur hypothetische bewering. Zoals reeds eerder vermeld, wordt geen geloof gehecht aan de problemen van je ouders (CGVS p.5, 7, CGVS (...) p.4-5, CGVS (...) p.4-5). Dat jij graag in België wil blijven omdat je hier goed voelt en in Irak geen vrienden hebt, heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS p.6). Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Er dient voorts te worden gewezen op het feit dat je ouders zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indienden nadat hun weigeringsbeslissing definitief werd (CGVS (...) p.5). Nochtans komen de motieven die tijdens jouw verzoek worden aangehaald deels overeen met hetgeen zij tijdens hun verzoek aanhaalden. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook je ouders zelf terug een verzoek om internationale bescherming zouden indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen ondermijnt dan ook nogmaals de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat jouw ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen gebruiken ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen met betrekking tot je herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Dohuk te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of

<https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular

Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidsperoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of

<https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Dohuk in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat je bij een terugkeer naar de provincie Dohuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van je leven of persoon.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De voorgelegde documenten, namelijk de links naar de Youtube fragmenten in verband met de huidige situatie in Dohuk, wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Ze hebben geen betrekking op jullie persoonlijk (CGVS p.6). Een loutere verwijzing naar de huidige algemene situatie in jouw regio is onvoldoende om gewag te maken van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging overeenkomstig de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jullie hierdoor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zouden lopen.

De verzoeken van je broer en zussen worden tevens niet ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De vierde bestreden beslissing, die in hoofde van de vierde verzoekende partij (hierna: tweede verzoekster) wordt genomen, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Je verklaart dat je een Iraaks staatsburger bent en geboren bent op 14 maart 2011 in Dohuk, waar je steeds gewoond hebt. Je bent van Koerdische origine.

Op 31 augustus 2017 vertrok je vader M(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) uit Irak. Op 15 september 2017 vervoegden jij, je moeder K(...) M(...) J(...) (CG (...); O.V. (...)), je zus H(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) en je broers M(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) en O(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) je vader in Turkije. Op 24 oktober 2017 dienden je ouders een verzoek tot internationale bescherming in bij de Griekse asielautoriteiten. Hun verzoek werd echter geweigerd. Na twee jaar in Griekenland te hebben verbleven, reisden jullie door naar België.

Je ouders dienden een verzoek tot internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische asielautoriteiten op 14 september 2019. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je moeder ook in naam van jou, je zus en je broers als vergezellende minderjarigen ingediend.

Op 26 november 2021 nam het CGVS inzake het asielverzoek van je ouders een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ze tekenden tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 21 maart 2022 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS.

Op 6 april 2022 dienden jij, je zus en broers een verzoek in eigen naam in. Tijdens je persoonlijk onderhoud verklaar je dat je in België wil blijven. Je vindt het hier leuk en zou je vrienden en schooljuf missen als je zou terugkeren naar Irak. In Irak schijnt de zon bovendien te veel. Je weet niet welke problemen je ouders hadden in Irak. Zelf heb je geen problemen ondervonden in Irak. Tijdens het persoonlijk onderhoud van je broer O(...) verklaart je moeder dat de problemen waarom zij het land verlieten nog steeds actueel zijn. Ze beweert via de neef van je vader vernomen te hebben dat F(...), de

man met wie je ouders problemen hadden, je zus zou opeisen. Je advocaat voegt er nog aan toe dat Koerden in Irak als tweederangsburgers zouden worden vervolgd en gediscrimineerd. Bij fysieke bedreigingen zouden jullie hierdoor niet beschermd worden door de Iraakse overheid. Hij wijst er tevens op dat jij en je zus in Irak niet naar school geweest zijn en je broer slechts een of twee jaar. Bovendien haalt hij aan dat jullie wezen zouden worden als je ouders zouden sterven,.

Er werden door jouw advocaat enkele Youtube links in verband met de algemene situatie in Dohuk doorgemaild.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit de verklaringen van je moeder K(...) M(...) J(...) (CG (...); O.V. (...)) op het Commissariaat-generaal dat jullie verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden die zij en je vader vader M(...) M(...) I(...) (CG (...); O.V. (...)) aanhaalden ter staving van hun verzoeken, namelijk de problemen met F(...) (CGVS (...) p.4). Je ouders zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat ze een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen. Bij arrest van 21 maart 2022 stelde de RvV vast dat aan het asielrelaas van je ouders geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Met betrekking tot de verklaringen die je moeder aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat je ouders in het kader van hun verzoek om internationale bescherming hebben uiteengezet, namelijk dat de problemen met F(...) nog actueel zouden zijn aangezien ze vernamen dat hij je zus zou opeisen bij terugkeer naar Irak, dient erop te worden gewezen dat het CGVS het verzoek van je ouders afgewezen heeft wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. De verklaringen die je moeder naar aanleiding van jullie verzoek om internationale bescherming aanhaalt liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid in het relaas van je ouders op te heffen (CGVS (...) p.4).

Zelf ben je zelfs niet op de hoogte van de problemen die je ouders ertoe brachten Irak te verlaten. In ieder geval heb je zelf geen problemen ondervonden in Irak (CGVS p.5). Dit wijst allerminst op een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer.

De bewering van je advocaat dat Koerden als tweederangsburgers zouden worden vervolgd en gediscrimineerd en niet zouden worden beschermd door de Iraakse overheid overtuigt in casu evenmin. Jullie hebben immers steeds in Dohuk, Iraaks Koerdistan gewoond, waar de Koerden de absolute meerderheid vormen. Het feit dat je broer maar een of twee jaar naar school ging en jij en je zus helemaal niet, ligt niet aan discriminatie omwille van jullie etnie. Jullie waren gewoon nog zeer jong toen jullie Irak verlieten en jij en je zus hadden zelfs nog niet de schoolplichtige leeftijd bereikt. Dat jullie wees zouden worden als je ouders zouden sterven is een puur hypothetische bewering. Zoals reeds eerder vermeld, wordt geen geloof gehecht aan de problemen van je ouders (CGVS p.4-5, CGVS (...) p.5, 7, CGVS (...) p.4-5). Dat jij graag in België wil blijven omdat je anders je vrienden en school gaat missen en in Irak de zon te veel schijnt, heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een

ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS p.2, 6). Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Er dient voorts te worden gewezen op het feit dat je ouders zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indienden nadat hun weigeringsbeslissing definitief werd (CGVS (...) p.5). Nochtans komen de motieven die tijdens jouw verzoek worden aangehaald deels overeen met hetgeen zij tijdens hun verzoek aanhaalden. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook je ouders zelf terug een verzoek om internationale bescherming zouden indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen ondermijnt dan ook nogmaals de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat jouw ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen gebruiken ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen met betrekking tot je herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Dohuk te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet

eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Dohuk in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat je bij een terugkeer naar de provincie Dohuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van je leven of persoon.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De voorgelegde documenten, namelijk de links naar de Youtube fragmenten in verband met de huidige situatie in Dohuk, wijzen niets aan bovenstaande appreciatie. Ze hebben geen betrekking op jullie persoonlijk (CGVS (...) p.6). Een loutere verwijzing naar de huidige algemene situatie in jouw regio is onvoldoende om gewag te maken van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging overeenkomstig de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jullie hierdoor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zouden lopen.

De verzoeken van je broers en zus worden tevens niet ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

3.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partijen wensen te benadrukken dat zij bij terugkeer naar Irak niet de mogelijkheid gaan hebben om onderwijs te volgen, "en dit om allerlei redenen", zoals volgens hen zou blijken uit volgend fragment uit niet nader genoemde bron:

"In federaal Irak geldt een leerplicht voor de zes klassen van het primair onderwijs. In theorie begint een kind met basisonderwijs op de leeftijd van zes jaar. De leerplicht geldt derhalve niet tot een bepaalde leeftijd van het kind, maar totdat het primair onderwijs doorlopen is. Daarna volgt optioneel secundair en vervolgonderwijs. In de Koerdische regio geldt een leerplicht van negen schooljaren: zes jaar primair onderwijs en drie jaar secundair onderwijs. Door de aanwezigheid van en het conflict met ISIS en door de uitbraak van de Coronapandemie hebben veel kinderen een leerachterstand opgelopen."

Volgens hen kan dan ook niet weerhouden worden dat zij geen eigen feiten zouden aanhalen "die een afzonderlijk onderzoek rechtvaardigen".

Eerste en tweede verzoekster stellen bovendien te vrezen dat F., de man met wie hun ouders problemen zouden hebben gehad, hen zou opeisen en maken gewag van een vrees voor verkrachting. Zij citeren in dit verband uit het rapport "Iraq – Targeting of Individuals" van EUAA van januari 2022 (p. 79), waaruit volgens hen blijkt dat de Iraakse overheid onvoldoende bescherming biedt tegen dit soort praktijken.

Daarnaast wensen eerste en tweede verzoekster te benadrukken *“dat er in Irak, en meer bepaald in de KRI, een veelgebruikte traditie bestaat van vrouwelijke genitale verminking”*. Zij citeren ook in dit verband uit voormeld rapport van EUAA van januari 2022 (p. 81).

Ondergeschikt stellen de verzoekende partijen te vrezen dat zij ernstige schade zullen oplopen als gevolg van een gewapend conflict. Zij citeren in dit verband uit het *“Algemeen ambtsbericht Irak”* van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken van oktober 2021. Om deze reden vragen zij hen minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

3.1.2. Als bijlage aan de verzoekschriften worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Nieuwe elementen

Op 12 oktober 2023 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet in alle vier de zaken bij de Raad aanvullende nota's neer waarin zij een analyse maakt van de actuele veiligheidssituatie in het land en de regio van herkomst van de verzoekende partijen onder verwijzing naar landeninformatie waarnaar reeds verwezen wordt in de bestreden beslissingen alsook de COI Focus *“Irak – Veiligheidssituatie”* van 26 april 2023 (update) en de COI Focus *“Irak: Veiligheidsincidenten in de Koerdische Autonome Regio (KAR)”* van 13 september 2023, als bijkomende informatiebronnen.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

3.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

De Raad benadrukt dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige niet-ontvankelijk te verklaren wanneer die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

3.3.3. In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (*Parl.St.* Kamer, 2016-17, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Uit de administratieve dossiers blijkt dat de ouders van de verzoekende partijen elk een verzoek om internationale bescherming indienden op 14 september 2020 en dat zij in het kader van hun verzoeken

op het CGVS werden gehoord. Op 26 november 2021 werd de ouders van de verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. De Raad besloot in zijn arrest met nummer 270 171 van 21 maart 2022 eveneens om de ouders van de verzoekende partijen niet te erkennen als vluchteling en hen de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

Volgens artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt een persoon die een verzoek om internationale bescherming indient vermoed dit verzoek ook in te dienen namens de hem of haar vergezellende minderjarige vreemdelingen over wie hij of zij het ouderlijk gezag uitoefent. Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing wordt genomen met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming. De minderjarige verzoekende partijen zijn geboren in Irak en samen met hun ouders aangekomen in België. Er liggen geen elementen voor waaruit zou kunnen blijken dat de door hun ouders op 14 september 2020 ingediende verzoeken om internationale bescherming niet mede namens de verzoekende partijen werden ingediend.

Gelet op zijn zeer jonge leeftijd werd het persoonlijk onderhoud van eerste verzoeker rechtstreeks afgenomen van zijn moeder. Zij werd op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 2 februari 2023 en verklaarde dat de problemen waarom zij en haar gezin hun land van herkomst verlieten nog steeds actueel zijn, daar zij via een neef van haar man zou hebben vernomen dat F., de man met wie zij problemen zouden hebben gehad in Irak, haar dochter zal opeisen. Zij verklaarde voorts dat eerste verzoeker zelf geen problemen kende in Irak, maar dat hij inmiddels drie jaar in België is, niets meer weet van Irak of Dohuk en minder goed Koerdisch spreekt. Zij gaf tot slot aan voor haar kinderen te wensen dat zij in België kunnen blijven en er rechten kunnen krijgen (administratief dossier (hierna: AD) eerste verzoeker, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4-5). Tweede verzoeker en eerste en tweede verzoekster werden in het kader van hun respectieve verzoeken om internationale bescherming in persoon gehoord op het CGVS op 8 maart 2023. Zij gaven allen aan in Irak geen persoonlijke problemen te hebben gekend en niet op de hoogte te zijn van de problemen van hun ouders. Zij gaven verder aan niet naar hun land van herkomst terug te willen omdat zij zich in België goed voelen en niemand kennen in Irak. Zij zouden in Irak ook hun vrienden en school missen. Tweede verzoekster gaf tevens aan dat in Irak de zon teveel schijnt en eerste verzoekster merkte bijkomend op dat zij in Irak nooit naar school is geweest en de taal niet kan lezen of schrijven (AD tweede verzoeker, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6; AD eerste verzoekster, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5; AD tweede verzoekster, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). De advocaat van de verzoekende partijen voegde hieraan tijdens het persoonlijk onderhoud van tweede verzoeker nog toe dat Koerden in Irak als tweederangsburgers worden vervolgd en gediscrimineerd, dat de verzoekende partijen bij fysieke bedreigingen niet zouden worden beschermd door de Iraakse overheid, dat zij met uitzondering van tweede verzoeker in Irak niet naar school zijn geweest en bij terugkeer niet zullen kunnen studeren, en dat zij in Irak riskeren om wees te worden als hun ouders sterven (AD tweede verzoeker, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming hebben de verzoekende partijen tijdens de administratieve procedure een e-mail met een aantal links naar video's op YouTube in verband met de algemene situatie in Dohuk neergelegd (AD tweede verzoekster, stuk 5, 'Documenten').

Te dezen overweegt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen op goede gronden dat (i) uit de verklaringen van de verzoekende partijen en hun moeder blijkt dat hun verzoeken om internationale bescherming deels berusten op dezelfde gronden die zij en hun vader aanhaalden ter staving van hun verzoeken, met name de problemen met F., doch zowel het CGVS als de Raad hebben geoordeeld dat aan het vluchtrelaas van hun ouders geen geloof kan worden gehecht, en dat bijgevolg evenmin kan aangenomen worden dat de verzoekende partijen, op basis van dezelfde motieven, wel een nood aan internationale bescherming aannemelijk zouden maken, dat (ii) de verklaringen die de moeder van de verzoekende partijen naar aanleiding van hun verzoeken om internationale bescherming aflegt, namelijk dat de problemen met F. nog steeds actueel zouden zijn aangezien ze zou hebben vernomen dat hij haar dochter zou opeisen bij terugkeer naar Irak, in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd en niet van dien aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van hun ouders op te heffen, dat (iii) de verzoekende partijen zelf geen problemen hebben ondervonden in Irak, dat (iv) de bewering van de advocaat van de verzoekende partijen dat Koerden als tweederangsburgers zouden worden vervolgd en gediscrimineerd en niet zouden worden beschermd door de Iraakse overheid niet overtuigt, daar zij steeds in Dohuk, Iraaks Koerdistan, hebben gewoond, waar de Koerden de absolute meerderheid vormen, en het feit dat tweede verzoeker maar één of twee jaar naar school ging en de andere verzoekende partijen helemaal niet, niet te wijten is aan discriminatie omwille

van hun etnie, waarbij erop gewezen wordt dat de verzoekende partijen gewoon nog zeer jong waren toen zij Irak verlieten en eerste verzoeker en beide verzoeksters zelfs nog niet de schoolplichtige leeftijd hadden bereikt, dat (v) het een puur hypothetische bewering is dat de verzoekende partijen wees zouden worden als hun ouders zouden sterven, daar geen geloof wordt gehecht aan de problemen van hun ouders, dat (vi) de door de verzoekende partijen en hun moeder aangehaalde overige redenen waarom zij terug kunnen keren naar hun land van herkomst, met name dat zij zich in België goed voelen, in Irak geen vrienden hebben, het land niet meer kennen en de taal niet of minder goed beheersen, er hun vrienden en school gaan missen en de zon er teveel schijnt, niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève) noch onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming, dat (vii) de vaststelling dat de ouders van de verzoekende partijen zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming hebben ingediend nadat hun weigeringsbeslissingen definitief werden de ernst van hun voorgehouden vrees voor vervolging ondermijnt en doet vermoeden dat hun ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen gebruiken ten einde hun recht op opvang dan wel hun verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen, en dat (viii) de voorgelegde documenten, namelijk de links naar fragmenten op YouTube in verband met de huidige situatie in Dohuk geen betrekking hebben op de verzoekende partijen persoonlijk en een loutere verwijzing naar de huidige algemene situatie in hun regio onvoldoende is om het bestaan van een gegronde en persoonlijke vrees voor vervolging overeenkomstig het Verdrag van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kunnen aannemen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in onderhavige verzoekschriften geen ernstig poging ondernemen om voorgaande pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partijen toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijven.

Wat vooreerst het argument betreft dat de verzoekende partijen bij terugkeer naar Irak niet de mogelijkheid gaan hebben om onderwijs te volgen, *“en dit om allerlei redenen”*, wijst de Raad erop dat er *in casu* geen indicaties zijn dat de verzoekende partijen in Irak geen onderwijs zouden hebben genoten of zouden kunnen genieten om redenen die verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève dan wel dat hen intentioneel onderwijs zou zijn of worden ontzegd om andere redenen eigen aan hun persoon. De verzoekende partijen betwisten niet dat tweede verzoeker blijkens de gegevens in zijn dossier in Irak één of twee jaar naar school is geweest en dat de andere verzoekende partijen bij hun vertrek nog niet de schoolplichtige leeftijd hadden bereikt. Uit de door hen geciteerde informatie met betrekking tot de leerplicht in Irak en de Koerdische regio, waarvan de bronvermelding overigens ontbreekt, kan niet blijken dat de verzoekende partijen bij terugkeer naar hun land van herkomst geen toegang zullen krijgen tot onderwijs. In zoverre de verzoekende partijen zouden aanvoeren dat de kwaliteit van het onderwijs in hun land van herkomst lager is dan in België, wijst de Raad erop dat dit gegeven op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin noch ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming uitmaakt. Dit betreft immers een algemene situatie in hun land van herkomst die niet voortvloeit uit het intentioneel en gericht menselijk handelen van een actor zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en kan derhalve niet worden weerhouden als een eigen feit dat een apart verzoek om internationale bescherming in hun hoofde kan rechtvaardigen.

Waar beide verzoeksters bovendien in hun verzoekschriften aanhalen dat zij vrezen dat F., de man met wie hun ouders problemen zouden hebben gehad, hen zou opeisen en zij aldus een vrees voor verkrachting hebben, dient te worden herhaald dat zowel het CGVS als de Raad geen geloof hechten aan de problemen van hun ouders met F. en dat de verzoekende partijen geen persoonlijke nood aan internationale bescherming aannemelijk maken op basis van elementen die louter voortvloeien uit het ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas van hun ouders. De door verzoeksters aangevoerde vrees voor F. is aldus geen eigen feit dat een apart verzoek om internationale bescherming in hun hoofde rechtvaardigt in de mate dat deze vrees verband houdt met de vluchtmotieven van hun ouders en er geen argumenten of elementen worden aangevoerd die de vaststaande appreciatie daarvan in een ander daglicht kunnen stellen. De verwijzing in de verzoekschriften van verzoeksters naar algemene informatie waaruit zou blijken dat de Iraakse overheid onvoldoende bescherming biedt tegen dit soort praktijken is derhalve niet dienstig.

Waar beide verzoeksters in hun verzoekschriften nog op summiere wijze aanhalen *“dat er in Irak, en meer bepaald in de KRI, een veelgebruikte traditie bestaat van vrouwelijke genitale verminking”* en verwijzen

naar algemene informatie hierover, kan niet blijken dat zij of hun ouders in het kader van hun respectievelijke verzoeken om internationale bescherming melding hebben gemaakt van enige vrees in dit verband tijdens de administratieve procedure. Verzoeksters kunnen bovendien niet volstaan met een loutere verwijzing naar algemene informatie zonder deze op hun persoon te betrekken, doch dienen een eventuele vrees voor vervolging in dit verband *in concreto* aannemelijk te maken, waartoe zij in gebreke blijven.

In zoverre de verzoekende partijen in hun verzoekschriften nog aanvoeren dat zij vrezen ernstige schade op te lopen als gevolg van een gewapend conflict in hun land van herkomst, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de “*UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*” van mei 2019 als uit de “*Country Guidance Note : Iraq*” van EUAA van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissingen en de aanvullende nota's van de verwerende partij, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen niet betwisten dat, gezien hun verklaringen met betrekking tot hun regio van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de adjunct-commissaris dat er actueel in de provincie Dohuk geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde “*Country Guidance Note*” over Irak van juni 2022 (p. 190-192).

Door in hun verzoekschriften louter te citeren uit het “*Algemeen ambtsbericht Irak*” van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken van oktober 2021, daar waar *in casu* recentere landeninformatie voorligt, brengen de verzoekende partijen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. In de omstandige motivering in de bestreden beslissingen en de aanvullende nota's van de verwerende partij wordt terdege rekening gehouden met de gebeurlijke gewelddadige confrontaties tussen het Turkse leger en de PKK in de KAR, alsook met de ontheemding en burgerslachtoffers die daarvan het gevolg zijn. De door de verzoekende partijen aangehaalde informatie hierover kan, mede gelet op het feit dat *in casu* recentere informatie voorligt, geen afbreuk doen aan voormelde conclusie met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, die gebaseerd is op een evenwichtige analyse waarbij verschillende elementen in ogenschouw werden genomen.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

De verzoekende partijen laten evenwel na het bewijs te leveren dat zij specifiek worden geraakt, om redenen die te maken hebben met hun persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in hun regio van herkomst.

3.3.4. Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat de verzoekende partijen geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek in hun hoofde rechtvaardigen. Bijgevolg heeft de adjunct-commissaris terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken om internationale bescherming van de verzoekende partijen en dienen de beroepen te worden verworpen.

3.3.5. Waar de verzoekende partijen in meest ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en hun dossier terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de

bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X, X, X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend drieëntwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. WILLAERT